

Synspunkt fastholde vi som rigtigst og heldigt for Sygekasserne; men Udvalget erkjender paa den anden Side, at der vel kan være Grund til, naar det saaledes kræves, at Hustruene skulle indmeldes som selvstændige Medlemmer, saa for deres Bedkommende at lette de Ydelser, som Sygekasserne skulle yde dem, særlig med Hensyn til Bøgehjælp; det kan være fuldt begrundet i den Forskjel, der er med Hensyn til Hustruens Stilling i Familien. Der er enten slet ikke eller ikke saa megen Grund til at give Hustruen Bøgehjælp, naar hun ved saadan nedsat Ydelse tillige kan opnaa den Fordel, at hun kun behøver at betale et mindre Kontingent. Ved denne Indrømmelse til Hustruen opnaas der altsaa tillige en Lettelse for Sygekassen, som jo navnlig vedblivende er berettiget til og maa tælle Hustruen som Medlem, hvilket jo ogsaa særlig faar Betydning med Hensyn til Tilskudet, forsaavidt det beregnes efter Medlemstallet, uagtet Ydelsen til hende er ringere, og Kontingentet fra hendes Side er ringere. — Saa er der endelig et Forslag stillet af hele Udvalget. Det gaar ikke ud paa at lette Sygekassernes Ydelser, men paa at meddele dem en noget større Frihed, end Forslaget giver dem, til at forandre Ydelsesmaaden, ved nemlig i Vedtægterne at træffe Bestemmelse om en anden Ydelsesmaade end den, der forudsættes i Forslaget, og som ogsaa eventuelt vil blive Lovens Regel. Forslaget gaar ud paa, at Afvigelser fra de almindelige Bestemmelser kunne fastsættes, og Sygekassen alligevel anerkjendes, naar det blot findes, at de paa afvigende Maade fastsatte Ydelser dog tilfammen ikke ere ringere end de af Lovforslaget fastsatte normale Ydelser. Man tænker altsaa her paa saadanne Tilfælde, som faktisk foreligge endog ved omfattende Sygekasser, at de ikke yde Løgehjælp og Sygehøjsbehandling, men kun Bøgehjælp eller omvendt, at en Sygekasse kunde foretrække at yde f. Ex. Medicin — Lovforslaget har jo i Overensstemmelse med Udvalgets Forslag i Fjor udsettet Medicin under Nr. 1 og derimod forhøiet Bøgehjælpen. Man kan tænke sig, at Kassen er indrettet paa en anden Maade end normalt med Hensyn til Ydelsen af Medicin eller i førstnævnte Retning, og der er ikke tilstrækkelig Grund til at hindre dette og tvinge disse Kasser til at forandre deres hele Organisation og Indretning. Det kan være berettiget og forsvareligt at tillade dem at beholde de Regler, som de nu have, forudsat at det, der ydes, dog ikke tilfammen taget er ringere i Maal end det, Forslaget opstiller som det normale. Bedømmelsen af, hvorvidt Afvigelsen er af denne

Natur, saa at Anerkjendelse kan meddeles, skal ligge i Administrationens Haand, og Kommunalbestyrelsen paa det Sted, hvor Kassen hører hjemme, skal anbefale en saadan Afvigelse. Det er altsaa et af de Punkter, hvor hele Udvalget har været enig i, at man med Hensyn til Forsjorg for og Tilfyn med Sygekasserne henvender sig til Kommunalbestyrelsen. Dette Endringsforslag, der ikke er blevet optaget i Forslaget, som det foreligger i Aar, tror Udvalget altsaa endnu at burde fastholde som formentlig svarende til det Formaal ikke at paalægge Sygekasserne større Indskrænkning i deres frie Kørselse end nødvendigt for at faae Anerkjendelse. Derimod har Udvalgets Flertal ikke kunnet tiltræde et andet Forslag, stillet af et Mindretal, som vel tilbøjs gaar i lignende Retning, men som dog netop gaar ud paa at formindste de pligtige Ydelsers Maal. Forslaget under Nr. 18 gaar nemlig ud paa, at en Sygekasse kan opnaae Anerkjendelse, uagtet det nødvendige Maal af Ydelser i flere Retninger mangler, men saa rigtignot til Gjengæld kun faae det halve Tilskud, den Del af Tilskudet, der beregnes efter Medlemsbidraget. Dette har Flertallet ikke kunnet gaa ind paa, netop fordi der her er Tale om at formindste Ydelsens Maal. Vi mene nemlig, at det Maal, der opstilles som det normale, som det, Sygekassen er pligtig at yde, er bestemt ved Hensynet til, at de Paagjældende, naar disse Ydelser finde Sted, skulle være sikrede mod paa Grund af Sygdom at blive nødte til at henvende sig til det offentlige Fattigvæsen. Men naar man gaar ned under dette Maal, har man ingen rimelig Sikkerhed i denne Retning, og naar saaledes Hensigten ikke kan naas, forsvinder dermed den Grund, der er til at give Sygekassen Anerkjendelse og Understøttelse i det Hele. Derfor har Udvalgets Flertal ikke kunnet slutte sig til det af Mindretallet under Nr. 18 stillede Forslag.

Det næste Endringsforslag, som hele Udvalget har stillet, er til § 16, som angaar Ydelser i Barjelsstilfælde. Lovforslaget gaar ud paa, at i Barjelsstilfælde skal Sygekassen yde den paagjældende Kvinde, som er Medlem af Kassen, en Hjælp. Udvalget i dets Helhed har ment, at det er rigtigere kun at tilstede Sygekasserne det, kun at lade det være fakultatib, idet man er gaaet ud fra, at Barjelskærd dog egentlig ikke er et Sygdomstilfælde som saadant, og forsaavidt altsaa ogsaa ligger udenfor det, som man maa paalægge Sygekasserne at yde Hjælp til, naar de skulle opfylde deres Diemed; men paa den anden Side staar det dog saa nær ved Sygekassernes egentlige Diemed, at man meget